

## Ultimul 0 (Poezie de Antonia Luiza Zavalic)

Scris de Antonia Luiza Zavalic  
Vineri, 10 Ianuarie 2014 23:03 -

---



M-am adaptat morții, în cuvinte simple. Merg prin viață și-i vorbesc despre fiii ei  
îndrăgostiți ca de un pământ în care se aruncă cu săbii. Moartea  
ea mea nu-mi cere de mâncare,

nu mă așteaptă cu patul făcut și nici nu mă sperie

dimpotrivă, împărțim aceeași lingură, același acoperiș, același pat

chiar și când iubesc,

stă lipită de mine, de sânul meu și sângerăm împreună.

Dragostea este adepta femeii cu riduri,

care își face oglindă în fiecare tristețe

și zâmbește cu oboseală.

Mai departe stă scris, că păcatul nu este decât un adevăr

cu umbră

care se întinde peste lume să vadă până unde întunericul este

## Ultimul 0 (Poezie de Antonia Luiza Zavalic)

Scris de Antonia Luiza Zavalic  
Vineri, 10 Ianuarie 2014 23:03 -

---

demn de întinderea sa.

Sunt o păpușă cu ghem care slăbește de câte ori intru în cameră

să aprind becul.

Atunci moartea se odihnește cu ochii mei.

AUTOR: ANTONIA LUIZA ZAVALIC

10 ianuarie 2014

[www.sighet-online.ro](http://www.sighet-online.ro)